

PROCJENA ADAPTIVNOG PONAŠANJA

ASSESSMENT OF ADAPTIVE BEHAVIOR

Sladana Čalasan¹, Nadica Jovanović²

¹ Medicinski fakultet Foča, Univerzitet Istočno Sarajevo, Foča, Bosna i Hercegovina

² Univerzitet u Beogradu, Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, Beograd, Srbija

SAŽETAK

Razumijevanje konstrukta adaptivnog ponašanja i njegove procjene od presudnog je značaja za istraživače i kliničare u svrhu uspješnog postavljanja dijagnoze intelektualne ometenosti (IO), formulisanja ciljeva i okvira za obrazovanje i rehabilitaciju i fokusiranja na suštinsku dimenziju ljudskog funkcionisanja. Od konstruisanja prvog standardizovanog instrumenta za mjerenje adaptivnog ponašanja (1968) do danas, razvijeno je preko 200 različitih skala. Međutim, mali broj njih je u potpunosti zadovoljio sljedeće kriterijume: da su zasnovane na trofaktorskoj strukturi adaptivnog ponašanja (konceptualne, socijalne i praktične vještine), normirane na reprezentativnom uzorku opšte populacije, konstruisane posebno u svrhu postavljanja ili isključivanja dijagnoze IO i da posjeduju dobre psihometrijske karakteristike. Savremene skale za procjenu adaptivnog ponašanja pokrivaju širok raspon godina ispitanika, uobičajeno posjeduju alternativne forme za informante (roditelje i nastavnike), normirane su na velikim uzorcima ispitanika u skorije vrijeme i postoje dokazi o njihovoj pouzdanosti i validnosti. Imajući u vidu da je adaptivno ponašanje ono što mjere skale za njegovu procjenu i da je to vjerovatno jedina definicija oko koje se generalno slažu svi istraživači, cilj ovog rada je da na osnovu pregleda i analize dostupne literature pružimo uvid u savremena saznanja o procjeni adaptivnog ponašanja.

Ključne riječi: *adaptivno ponašanje, adaptivne vještine, procjena adaptivnog ponašanja*

ASSESSMENT OF ADAPTIVE BEHAVIOR

Understanding the construct of adaptive behavior and its evaluation is crucial for researchers and clinicians to successfully diagnose intellectual disability (ID), formulate goals and frameworks for education and rehabilitation, and focus on the essential dimension of human functioning. Since the first standardized instrument for measuring adaptive behavior (1968) until today, over 200 different scales have been developed. However, just few of them completely met the following criteria: that they were based on a three-factor structure of adaptive behavior (conceptual, social and practical skills), standardized on a representative sample of the typical population, constructed specifically for the purpose of setting or excluding the diagnosis of ID and having good psychometric characteristics. Modern Adaptive Behavior Assessment Scales usually cover a wide range of respondents' years, typically have alternative informant forms (parents and teachers), have been standardized on large samples of respondents recently, and there is evidence of their reliability and validity. Bearing in mind that adaptive behavior is what measures the scales for its assessment and that it is probably the only definition that is generally agreed by all researchers, the aim of this paper is to provide insight into contemporary knowledge of adaptive behavior assessment based on a review and analysis of available literature.

Keywords: *adaptive behavior, adaptive skills, assessment of adaptive behavior*

PROCJENA ADAPTIVNOG PONAŠANJA

AAIDD (raniji naziv Američka asocijacija za mentalnu retardaciju – AAMR) je posljednjih 100 godina fokusirana na definisanje IO i generalno se smatra vodećim autoritetom na ovom polju, pa stoga ne iznenađuje podatak da je ona bila prva organizacija koja je uvela adaptivno ponašanje kao dijagnostički kriterijum za IO (Heber, 1961; prema Pearson, Patton, & Mruzek, 2016). Od tog vremena do danas, koncept adaptivnog ponašanja razvio se od jednog, u velikoj mjeri nedefinisanog pojma, do kompleksnog konstrukta koji uključuju konceptualne, socijalne i praktične vještine (Tassé et al., 2012). Ova trofaktorska struktura adaptivnog ponašanja uvrštena je u najnovije izdanja terminologije i klasifikacije AAIDD (Schalock et al., 2010) i operativno je definisana na sljedeći način:

- Konceptualne vještine: jezik, čitanje i pisanje, koncepti novca, vremena i broja.
- Socijalne vještine: interpersonalne vještine, socijalna odgovornost, samopoštovanje, lakovjernost, naivnost (opreznost), slijeđenje pravila/poštovanje zakona, izbjegavanje viktimizacije i rješavanje socijalnih problema.
- Praktične vještine: aktivnosti svakodnevnog života (lična njega), profesionalne vještine, upotreba novca, bezbjednost, briga o zdravlju, putovanje/prevoz, rasporedi/rutine i upotreba telefona.

Razumijevanje konstrukta adaptivnog ponašanja i adekvatnog načina njegove procjene od izuzetnog je značaja za istraživače i kliničare u svrhu uspješnog postavljanja dijagnoze IO, formulisanja okvira i ciljeva za obrazovanje i rehabilitaciju i fokusiranja na suštinsku dimenziju ljudskog funkcionisanja (Tassé et al., 2012). Konstrukti intelektualnog funkcionisanja i adaptivnog ponašanja moraju se jednako procijeniti i uzeti u obzir pri postavljanju dijagnoze IO i drugih razvojnih poremećaja (Tassé & Mehling, 2016), pri čemu testovi inteligencije i skale za procjenu adaptivnog ponašanja imaju ključnu ulogu (Schalock & Luckasson, 2013). Testovi inteligencije mjere sposobnost osobe da uči iz iskustva i prilagodi se okolini (Sternberg, Conway, Ketron, & Bernstein, 1981) dok skale za procjenu adaptivnog ponašanja mjere skup konceptualnih, socijalnih i praktičnih vještina koje je osoba naučila i koristi ih kako bi samostalno funkcionisala u aktivnostima svakodnevnog života (Schalock et al., 2010).

CILJ

Cilj ovog rada jeste da se pregledom i analizom dostupne literature pruži uvid u savremena saznanja o procjeni adaptivnog ponašanja.

METOD

Uvid u dostupnu literaturu izvršen je pretraživanjem elektronskih izvora podatka, korišćenjem sljedećih ključnih riječi: adaptivno ponašanje, adaptivne vještine, procjena adaptivnog ponašanja, adaptive behavior, adaptive skills, assessment of adaptive behavior. Takođe su korišćeni i izvori dostupni u štampanoj formi (udžbenici, zbornici, časopisi). Osim toga, korišćene su i liste referenci dobijene na osnovu prethodne pretrage. U obzir su uzeta savremena istraživanja koja su se bavila navedenom tematikom.

SKALE ZA PROCJENU ADAPTIVNOG PONAŠANJA

Skale za procjenu adaptivnog ponašanja tipično su u formi intervjua (strukturisanog ili polu-strukturisanog) ili ček-liste. Osoba koja daje potrebne informacije, informant, mora dobro da poznaje ispitanika (roditelj, vaspitač, učitelj, nastavnik, terapeut, član porodice, blizak prijatelj, kolega) (Stevens & Price, 2006; Tassé et al., 2012). Tačnije, informant je osoba koja ima mogućnost da direktno posmatra tipično ponašanje ispitanika tokom njegovog angažmana u različitim aktivnostima svakodnevnog života (u svom domu, zajednici, školi, na poslu) (Floyd et al., 2015; Tassé et al., 2012), jer ove skale procjenjuju vještine koje osoba izvodi svakodnevno, u svom uobičajenom okruženju (Alexander, 2017; Stevens & Price, 2006). Prednosti skala za procjenu adaptivnog ponašanja ogledaju se u tome što sam ispitanik ne daje odgovore na pitanja, niti izvodi bilo kakve zadatke. Nedostaci ovakvog načina procjene ogledaju se u mogućoj pristrasnosti informanta i posmatranju stvari isključivo iz njegovog ugla. Roditelji mogu precijeniti adaptivno ponašanje svog djeteta, u cilju da ga predstave boljim nego što ono jeste, ili ga podcijeniti usljed nekih veoma kompleksnih razloga, koji uključuju ličnu frustraciju i umor (Patel, Apple, Kanungo, & Akkal, 2018). Takođe, podudarnost informacija o ispitaniku između različitih informanata (npr. roditelja i učitelja) često je niža nego što je očekivano. Harison (Harrison, 1989) tako navodi da skorovi na skalama za procjenu adaptivnog ponašanja, dobijeni na osnovu direktne opservacije djeteta od strane učitelja/nastavnika, pokazuju veću korelaciju sa IQ-om djeteta, u odnosu na skorove dobijene na istim skalama i na isti način od roditelja.

Procjena adaptivnog ponašanja smatra se važnom metodom procjene razvoja kroz sve starosne i kulturološke grupe ispitanika (Oakland & Harrison, 2008). Prvi standardizovani instrument za procjenu adaptivnog ponašanja bila je Ček-lista adaptivnog ponašanja (Adaptive Behavior Checklist – ABC; Nihira, Foster, Shellhaas & Leland, 1968, prema Tassé et al., 2012). Od konstruisanja ovog prvog instrumenta do danas, razvijeno je preko 200 skala za procjenu adaptivnog ponašanja (Schalock, 1999, prema Tassé et al., 2016). Međutim, samo četiri od njih u potpunosti zadovoljavaju sljedeće kriterijume: a) zasnovanost na trofaktorskoj strukturi adaptivnog ponašanja (konceptualne, socijalne i praktične vještine), b) dobre psihometrijske karakteristike,

pouzdanost i validnost i c) standardizovanost na ispitanicima sa i bez IO (Schalock et al., 2010). Preciznije govoreći, ova četiri instrumenta za procjenu adaptivnog ponašanja bazirana su na mjerenju specifičnih adaptivnih vještina koje reflektuju multidimenzionalni konceptualni model adaptivnog ponašanja, a normirana su na reprezentativnom američkom uzorku opšte populacije i konstruisana posebno u svrhu postavljanja ili isključivanja dijagnoze IO (Tassé et al., 2012). Pomenute četiri skale su: a) Vinelandova skala adaptivnog ponašanja (Vineland Adaptive Behavior Scales – Second Edition – VABS-II; Sparrow, Cicchetti & Balla, 2005); b) Sistem za procjenu adaptivnog ponašanja (Adaptive Behavior Assessment System – Second Edition – ABAS-II; Harrison & Oakland, 2003); c) Revidirana verzija skale za procjenu nezavisnog ponašanja (Scales of Independent Behavior – Revised – SIB-R; Bruininks, Woodcock, Weatherman & Hill, 1996); i d) Skala adaptivnog ponašanja (Adaptive Behavior Scale – School Version – ABS-S:2) (Lambert, Nihira & Leland, 1993, ovo sve prema Tassé et al., 2012).

U daljem tekstu slijedi kratak pregled ovih skala, uz poseban osvrt na njihov dizajn, domene procjene i psihometrijske karakteristike.

a) Vinelandova skala adaptivnog ponašanja (Vineland Adaptive Behavior Scales II, VABS-II)

Vineland skala adaptivnog ponašanja ima dugu istoriju i intenzivno je korišćena u praksi decenijama. VABS-II (Sparrow, Cicchetti, & Balla, 2005, prema Tasse et al., 2012) predstavlja instrument za procjenu adaptivnog ponašanja kod ispitanika starosti od 0 do 90 godina. Iako ova skala reflektuje trofaktorsku strukturu konstrukta adaptivnog ponašanja, domeni koje ona procjenjuje nisu nazvani konceptualnim, socijalnim i praktičnim, već domenima komunikacije, socijalizacije i aktivnosti svakodnevnog života (Floyd et al., 2015). Skala procjenjuje i četvrti domen, motoričke vještine (kod ispitanika ispod sedam godina) a daje i mogućnost opcionalne procjene maladaptivnog funkcionisanja (kod ispitanika starijih od pet godina). Svakom domenu se dodjeljuje skor u odnosu na performanse ispitanika u tom domenu, što daje ukupno četiri skora, a zbir ovih skorova čini kompozitni skor. Ispitivanje prva četiri glavna domena vrši se na dva načina, preko strukturisanog ili polu-strukturisanog intervjua ili popunjavanjem upitnika od strane roditelja ili staratelja. Utvrđeno je da VABS II ima normalnu raspodjelu i dobre psihometrijske karakteristike (Widaman, 2010). Najnovija verzija ove skale je Vineland-3 (Sparrow, Cicchetti, & Saulnier, 2016).

b) Sistem za procjenu adaptivnog ponašanja (Adaptive Behavior Assessment System II, ABAS-II)

ABAS-II (Harrison & Oakland, 2003) omogućava procjenu adaptivnog ponašanja od rođenja do 89 godina starosti. Sadrži pet formi za procjenu: dvije forme koje popunjavaju roditelji/staratelji djece uzrasta od 0-5 i 5-21 godina; dvije forme koje popunjava-

ju učitelji/nastavnici djece uzrasta od 2-5 i 5-21 godine; i forme za odrasle ispitanike od 16-89 godina starosti. Posljednja forma za odrasle osobe može biti popunjena od strane samog ispitanika, u vidu samoizvještaja. Treba napomenuti da samoizvještaj daje veoma korisne informacije prilikom osmišljavanja programa za rad i planiranja intervencija, ali podatke dobijene na ovaj način treba koristiti vrlo oprezno, kada je svrha postavljanje ili isključivanje dijagnoze IO (Schalock et al., 2010; Tasse, 2009). Tase i saradnici (2012) ističu da ABAS-II ima dvije distinktivne karakteristike u odnosu na preostale tri skale: a) jedini je standardizovani instrument za procjenu adaptivnog ponašanja koji sadrži samoizvještaj i b) jedini je instrument koji daje skorove za deset područja adaptivnih vještina definisanih prema četvrtom izdanju Dijagnostičkog i statističkog priručnika za mentalne poremećaje (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-4), APA, 2013). Ovih deset područja su: komunikacija, funkcionisanje u zajednici, funkcionalno akademsko znanje, život u vlastitom domu, zdravlje i bezbjednost, slobodno vrijeme, briga o sebi, samousmjeravanje, socijalizacija i posao (postignuća u posljednjoj oblasti mjere se ukoliko je ispitanik starijeg uzrasta i radno sposoban). Sabiranjem skorova dobijenih na područjima vještina dobija se standardni skor za domene adaptivnih vještina (konceptualne, praktične i socijalne), dok se globalni kompozitni skor dobija sabiranjem standardnih skorova sva tri domena. Utvrđeno je da ABAS-II ima dobre psihometrijske karakteristike (Floyd et al., 2015; Price et al., 2018). Najnovija verzija ove skale je ABAS-3 (Harrison & Oakland, 2015).

c) Revidirana verzija skale za procjenu nezavisnog ponašanja (Scales of Independent Behavior - Revised, SIB-R)

SIB-R (Bruininks, Woodcock, Weatherman, & Hill, 1996) se može primijeniti kod ispitanika starosti od tri mjeseca do 80 godina. Sastoji se od tri odvojene forme: Forme za rani razvoj (od tri mjeseca do osam godina), Sveobuhvatne forme (od 3 mjeseca do 80 godina) i Kratke forme. Sveobuhvatna forma SIB-R sastoji se od dva dijela, od kojih jedan čine ajtemi za procjenu adaptivnog ponašanja, a drugi ajtemi za procjenu problema u ponašanju. Prvi dio za procjenu adaptivnog ponašanja daje standardne skorove za kompletnu skalu i četiri domena: motoričke vještine, socijalne odnose i komunikacione vještine, vještine neophodne za organizovanje ličnog života i života u zajednici. SIB-R se može administrirati putem strukturisanog intervjua ili čekliste. Što se tiče psihometrijskih karakteristika SIB-R, utvrđena je adekvatna pouzdanost i validnost Sveobuhvatne forme, što je pak upitno za Formu ranog razvoja i Kratku formu (Maccow, 2001, prema Tasse et al., 2012).

d) Skala adaptivnog ponašanja – školska verzija (Adaptive Behavior Scale - School Version, ABS-S:2)

ABS-S:2 predstavlja reviziju originalne AAMD Adaptive Behavior Scale (Lambert, Nihira, & Leland, 1993). Razvijena je za upotrebu kod djece i adolescenata uzrasta od 3 do 21 godine. Čini je 16 subskala sa ukupno 104 ajtema, podijeljenih u dva dijela – prvi je

namijenjen procjeni adaptivnog, a drugi maladaptivnog ponašanja. Dio za procjenu adaptivnog ponašanja sadrži 67 ajtema, koji procjenjuju adaptivne vještine u devet oblasti. Formular za ABS-S:2 sadrži dva seta standardizovanih tabela za skorovanje: jedan set je normiran na ispitanicima sa IO, dok je drugi set normiran na skorovima reprezentativnog uzorka iz opšte populacije. Utvrđeno je da ABS-S:2 ima zadovoljavajuću pouzdanost i validnost (Harrington, 1998).

Dijagnostička skala za procjenu adaptivnog ponašanja (Adaptive Behaviour Diagnostic Scale – ABDS; Pearson, Patton & Mruzek, 2016) je jedna od novijih skala, pored Vineland-3 (Sparrow, Cicchetti, & Saulnier, 2016) i ABAS-3 (Harrison & Oakland, 2015). S obzirom da dodatne studije izvan validacije skale još nisu sprovedene, neophodna su dodatna istraživanja kod osoba sa i bez intelektualnih i razvojnih poremećaja (Estabillo & Matson, 2018).

Dva pregledna rada od posebnog su značaja za sagledavanje stanja u oblasti procjene adaptivnog ponašanja. Prvi pregledni rad imao je za cilj da prezentuje rezultate evaluacije psihometrijskih karakteristika 14 normiranih skala za procjenu adaptivnog ponašanja, a konstruisanih za djecu predškolskog i osnovnoškolskog uzrasta i adolescente (Floyd et al., 2015). Rezultati su pokazali da je postignut očigledan napredak u razvoju i validaciji savremenih skala u odnosu na njihove prvobitne verzije. Savremene skale za procjenu adaptivnog ponašanja pokrivaju širok opseg godina ispitanika, uobičajeno posjeduju alternativne norme za roditelje/staratelje i učitelje/nastavnike djece, uglavnom su normirane na velikim uzorcima ispitanika u skorije vrijeme i postoje dokazi o njihovoj pouzdanosti i validnosti. Ipak, autori ističu činjenicu da nijedna od skala ne zadovoljava u potpunosti najviše standarde za praktičnu primjenu, bar ne onako kako se navodi u priručnicima za njihovu upotrebu. Četiri prethodno pomenute skale (VABS II, ABAS II, SIB-R, i ABS-S:2) zadovoljile su sve inkluzivne kriterijume ovog preglednog rada, u okviru kojeg su istaknute njihove prednosti, ali i nedostaci. Glavni nedostatak SIB-R i ABS-S:2 skala ogleđa se u vremenu u kojem su razvijene i normirane (prije više od 20 godina) pa su norme koje koriste ove skale zastarjele i neadekvatne. Autori su istakli da nije teško pretpostaviti da ove dvije skale ne mogu adekvatno procijeniti adaptivna ponašanja koja uključuju upotrebu najnovije tehnologije (upotreba računara, interneta i mobilnih telefona). Dodatni problem vezano za ABS-S:2 skalu je taj što ona ne daje kompozitni skor i što su evidentirani neki nedostaci u pogledu pouzdanosti skorova domena adaptivnog ponašanja koje ona ispituje. S druge strane, samo ABS-2:2 skala sadrži norme za djecu i adolescente sa i bez IO. ABAS-II i VABS-II skale pokazuju dobar sadržaj i pouzdanost, pri čemu VABS-II ima dobru spoljašnju, adekvatnu posljedičnu i neadekvatnu strukturnu validnost, dok ABAS-II pokazuje neadekvatnu strukturnu i posljedičnu validnost. Ovakav nalaz ukazuje da čak i najčešće korišćene skale za procjenu adaptivnog ponašanja imaju značajne

nedostatke u pogledu njihove validnosti. Autori su u zaključku ipak istakli da ABAS-II skala pokazuje najbolje psihometrijske karakteristike u odnosu na sve druge skale obuhvaćene ovim istraživanjem (Floyd et al., 2015).

Drugi pregledni rad koji je imao za cilj da obezbijedi sveobuhvatan prikaz implementacije različitih modela adaptivnog ponašanja u postojeće instrumente za njegovu procjenu, sadrži 32 studije objavljene u periodu od 1972. godine do 2016. godine (Price, Moris, & Costello, 2018). U okviru ovih studija identifikovano je 12 različitih instrumenata za procjenu adaptivnog ponašanja. Broj faktora ispitivanih ovim instrumentima varirao je od dva do šest, pri čemu je u 33% istraživanja istaknuta trofaktorska struktura konstrukta. Dalje je uočeno da svih 12 skala za procjenu analizira socijalne i praktične komponente adaptivnog ponašanja, dok tek polovina procjenjuje komunikaciju ili konceptualni domen. Dvije najčešće korišćene skale za procjenu bile su ABAS-II i VABS-II, koje su ujedno pokazale i najbolje psihometrijske karakteristike. Autori preglednog rada istakli su da je adaptivno ponašanje ono što mjere skale za njegovu procjenu, kao i da je to vjerovatno jedina definicija oko koje se generalno slažu svi istraživači (Price, Moris, & Costello, 2018).

ZAKLJUČAK

Veliki broj istraživanja o adaptivnom ponašanju usredsredio se na mjerenje ovog konstrukta, prije nego na njegove teorijske aspekte. Razlog je očigledan, veoma je teško odvojiti sam konstrukt adaptivnog ponašanja od njegovog mjerenja, tačnije skala za procjenu. Navedeno dovodi u pitanje teorijski okvir adaptivnog ponašanja, ukazujući na potrebu njegovog daljeg preispitivanja i ponovnog definisanja.

LITERATURA

1. Alexander, R. M. (2017). The relation between intelligence and adaptive behavior: A meta-analysis (Doctoral dissertation, University of Kansas).
2. Bruininks, R. H., Woodcock, R. W. B. K., Weatherman, R. F., & Hill, B. K. (1996). Scales of independent behavior-revised. SIB-R. Itasca, IL: Riverside Publishing Company.
3. Estabillo, J. A., & Matson, J. L. (2018). Adaptive and Developmental Behavior Scales. In *Handbook of Childhood Psychopathology and Developmental Disabilities Assessment* (pp. 71-81). Springer, Cham.
4. Floyd, R. G., Shands, E. I., Alfonso, V. C., Phillips, J. F., Autry, B. K., Mosteller, J. A., ... & Irby, S. (2015). A systematic review and psychometric evaluation of adaptive behavior scales and recommendations for practice. *Journal of Applied School Psychology*, 31(1), 83-113.
5. Harrington, R. L. (1998). Review of the AAMR Adaptive Behavior Scale-School. *The thirteenth mental measurement yearbook*, 389-393.

6. Harrison, P. L. (1989). Scientific practitioner: Adaptive behavior: Research to practice. *Journal of School Psychology*, 27(3), 301-317.
7. Harrison, P. L., & Oakland, T. (2003). *Adaptive behavior assessment system – Second Edition*. San Antonio, TX: Harcourt Assessment.
8. Harrison, P., & Oakland, T. (2015). *ABAS-3: Adaptive behavior assessment system*. Western Psychological Services Los Angeles, CA.
9. Nihira, K., Foster, R., Shellhaas, M., & Leland, H. (1968). *Adaptive Behavior Checklist*. Washington, DC: American Association on Mental Deficiency.
10. Lambert, N. M., Nihira, K., & Leland, H. (1993). *Adaptive Behavior Scale-school. Examiner's Manual (ABS-S2)*. Pro-ed.
11. Oakland, T., & Harrison, P. L. (2008). Adaptive behaviors and skills: An introduction. In *Adaptive Behavior Assessment System-II* (pp. 1-20). Academic Press.
12. Patel, D. R., Apple, R., Kanungo, S., & Akkal, A. (2018). Intellectual disability: definitions, evaluation and principles of treatment. *Pediatric Medicine*, 1.
13. Pearson, N.A., Patton, J.R., & Mruzek, D.W. (2016). *Adaptive Behavior Diagnostic Scale (ABDS)*. Austin, TX: Pro-Ed.
14. Price, J., Morris, Z., & Costello, S. (2018). The application of adaptive behaviour models: a systematic review. *Behavioral Sciences*, 8(1), 11.
15. Schalock, R. L., Borthwick-Duffy, S. A., Bradley, V., Buntix, W. H. E., Coulter, M. D., Craig, E. M., Gomez, S. C., Lachapelle, Y., Luckasson, R., Reeve, A., Shogren, K. A., Snell, M. E., Spreat, S., Tassé, M. J., Thompson, J. R., Verdugo, M. A., Wehmeyer, M. L., & Yeager, M. H. (2010). *Intellectual disability. Definition, classification and systems of supports* (11th ed.). Washington, DC: American Association on Intellectual and Developmental Disabilities.
16. Schalock, R. L., & Luckasson, R. (2013). What's at stake in the lives of people with intellectual disability? Part I: The power of naming, defining, diagnosing, classifying, and planning supports. *Intellectual and Developmental Disabilities*, 51(2), 86-93.
17. Sparrow, S. S., Cicchetti, D. V., & Balla, D. A. (2005). *Vineland Adaptive Behavior Scales, (VABS-II). Survey Forms Manual*. Circle Pines, MN: AGS Publishing.
18. Sparrow, S. S., Cicchetti, D. V., & Saulnier, C. A. (2016). *Vineland adaptive behavior scales, (Vineland-3)*. Antonio: Psychological Corporation.
19. Sternberg, R. J., Conway, B. E., Ketron, J. L., & Bernstein, M. (1981). People's conceptions of intelligence. *Journal of personality and social psychology*, 41(1), 37.
20. Stevens, K. B., & Price, J. R. (2006). Adaptive behavior, mental retardation, and the death penalty. *Journal of Forensic Psychology Practice*, 6(3), 1-29.
21. Tassé, M. J. (2009). Adaptive behavior assessment and the diagnosis of mental retardation in capital cases. *Applied Neuropsychology*, 16(2), 114-123.

22. Tassé, M. J., Schalock, R. L., Balboni, G., Bersani Jr, H., Borthwick-Duffy, S. A., Spreat, S., ... & Zhang, D. (2012). The construct of adaptive behavior: Its conceptualization, measurement, and use in the field of intellectual disability. *American journal on intellectual and developmental disabilities*, 117(4), 291-303.
23. Tassé, M. J., & Mehling, M. H. (2016). Measuring Intellectual Functioning and Adaptive Behavior in Determining Intellectual Disability. In *Handbook of Research-Based Practices for Educating Students with Intellectual Disability* (pp.71-86). Routledge.
24. Tassé, M. J., Schalock, R. L., Thissen, D., Balboni, G., Bersani Jr, H., Borthwick-Duffy, S. A., ... & Navas, P. (2016). Development and standardization of the diagnostic adaptive behavior scale: Application of item response theory to the assessment of adaptive behavior. *American journal on intellectual and developmental disabilities*, 121(2), 79-94.
25. Widaman, K. F. (2010). Review of the Vineland Adaptive Behavior Scales. *The eighteenth mental measurements yearbook*, 682-684.